

El Rodamón

El rodamón segueix mirant estranyat aquest món nostre. Té ganes d'introduir-s'hi, de viure amb els homes, de ser-hi amic.

Però alguna cosa no li agrada perquè no s'acaba de decidir. Ell ha intentat d'acostar-se alguna vegada a la gent, de tractar-los; però té un problema, i és que no sap a quina classe de gent dirigir-se:

En veu uns que treballen a les ciutats en oficines i despatxos, que tot ho fan de rutina, maquinament; uns altres, pagesos, que tenen molta feina al camp; veu que la gent té moltes ganes d'anar-se'n a viure a la ciutat i que no li agrada la vida de pagès. En veu uns que van a missa, altres que no hi van, uns que es preocupen dels problemes del seu entorn i miren de resoldre'ls, i en canvi d'altres que viuen tan tranquils a casa seva pensant en ells mateixos, el seu negoci i el seu ventre ple.

Es troba davant de tantes divisions, de tants tipus d'homes diferents!

I també veu uns pobres i uns rics. Els pobres que treballen per a un altre i que cobren un salari que amb prou feines els arriba per a ells i la seva família; en canvi els rics que havent hereditat uns diners o havent-los obtingut ràpidament ara es dediquen a muntar empreses on guanyen molt i paguen poc als seus treballadors.

Com a conseqüència d'això s'adona que uns tenen grans cases i d'altres han de conformar-se amb molt poca cosa, que uns van ben vestits i altres no.

Tantes maneres de fer i de viure el desconcerten molt; cada dia més, quan es va adonant que uns joves se n'han anat molt estrafalariament, a viure en llocs apartats, que allà fan la seva vida i s'anomenen «hippies»...

No sap a qui dirigir-se perquè no sap qui el rebrà més bé, doncs els que ell té per millors, de vegades tenen coses rares i pot ser que no l'admetin. Ell, però, desitja ficar-s'hi. Li agradaria no haver de triar cap estat d'aquests per a entrar-hi, però resulta que està tot tan ben classificat que li és impossible fer-ho com voldria i ha d'entrar a formar part en la classificació.

Assumpta Margenat

Entrevista amb tres organitzadors

Un dels espectacles que han despertat vertader interès en aquest principi d'any a Santa Eulàlia, ha sigut el ball de les Gitanes. Danses tradicionals que havien estat descuidades durant aquests últims anys.

Tres persones amb molt d'entusiasme han tornat a reviure la tradició, organitzant les populars ballades. Com tots sabem, es tracta d'en Jaume de can Pere Duran, d'en Pepet de can Pineda i de l'Esteve de can Mingo, amb els quals passo a parlar una mica sobre el tema, ja que encara que en altres ocasions se'n ha parlat, sempre és interessant saber més coses.

—Què us va moure que organitzéssiu les gitanes aquest any?

—En primer lloc, perquè és una cosa que nosaltres sentim i, com es sol dir, la portem dintre, posant tot el nostre entusiasme perquè arribés a la realitat; a més a més, considerem que les circumstàncies feren que els tres ens trobéssim en un estat animós per a fer-ho.

—La responsabilitat fou sols vostra?

—Completament, des de la formació i assaig de la colla fins a l'organització de la festa, amb totes les dificultats i problemes com totes les coses. Així com també amb el risc de perdre algun diner, doncs els gastos sumaven moltes pesetes.

—Us va costar reunir els joves per a formar la colla?

—El procés seguit va resultar bastant fàcil, ja que algun dels joves més entusiastes, es cuidaren d'avisar a tot el jovent, i després formàrem la «colla», potser una mica despreocupada, però així es presentaren. A tots ells els hi agraïm les ganes de col·laboració, i comptem amb ells per l'any que ve.

—Abans ens heu dit que us jugàveu els quartos, degut als gastos que hi havia.

—Doncs sí, tal com es pot comprovar en l'estat de comptes publicat a l'Anuari, abans de la festa se'ns presentava un gasto de sobre les 20.000 ptes., de les quals en cas d'anar malament, sols teníem el benefici del sorteig.

—Quins són els vostres plans per a la propera temporada?

—La nostra intenció és continuar organitzant el ball de les gitanes. Aquest any voldríem formar també una colla de xics. També hem pensat que seria una cosa molt bona poguer formar un equip de jovent de tot el poble, no sols per a ballar gitanes, sinó per portar a cap altres activitats, com sardanes, ball de bastons, ballets (aquests ja molt ben ensenyats i organitzats per en Joan Espuña), etc. Com ja hem dit abans, un equip sòlid d'assajadors i balladors. Esperem la col·laboració de tothom.

Agraïm les vostres amables declaracions i desitgem que trobeu la col·laboració necessària per a poder assolir els vostres plans, que pel vostre esforç i entusiasme us ho teniu ben merescut.

Lluís Bonet

Nota. — En l'article publicat en l'Anuari local d'aquest any i amb el títol «El ball de les gitanes», en posar els noms de les parelles components hi hagué el descuit de no fer constar la parella formada per Pere Tura i Rosario Oliván. Els hi demanem disculpes.
